

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VII. [i.e. VIII.] Idem Claromonti Canonico (a) Terdon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

ditum in præfenti specie, quia ejus exceptio relevans non erat: nam etsi probarer, quod aliter renunciasset, vel abjurasset, propterea non obtineret in lite, ex quo sua electio vires non habebat; siquidem inter litigantes alterius partis defectus nullum jus tribuit alteri de jure suo non docenti, argumento capitis *olim 25. in fine, de rescript. cap. cum super, de caus. posses.* quorum jurium regula singularis est ad interpretationem textus in *cap. litteris, de restitut. spol. cap. unic. de eo qui mittitur in posses.* Secunda interpretatio Glossæ, quam sequuntur Innocentius hic, & Navarrus ubi supra, n. 7. docet in d. c. acce-

pta, agi de exceptione renunciationis verè, & absque dolo opposita; at verò in præfenti agitur de renunciatione calumniosa, & malitiosa, causâ tantùm differendi possessionis adeptionem obiecta: præsumptio autem improbæ oppositionis deducitur ex variis conjecturis. Prima, quia allegabatur renunciatio, quæ in dubio non præsumitur, c. *super, de renunc.* Secunda, quia opponeretur ab eo, qui habebat titulum posterio-rem, & invalidum, ideoque intrusus credebatur. Tertia, quia opponeretur agenti interdictione adipiscendæ possessionis, & quod talis renunciatio facta fuerat lite pendente.

CAPVT VII.

Idem *Claramonti Canonico (a) Terdon.*

CUM pro quæstione Terdonen. præbendæ, quæ vertebatur inter te ex una parte, & vener. f. n. Episcopum, & dil. filios Canonicos Terdonen. ex alia, tu, & procuratores partis alterius in nostra essetis præfentia constituti, dil. f. Hug. tit. sancti Martini Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem, coram quo pro te fuit taliter allegatum, quod cum bonæ memoriæ O. Terdonen. Episcopus patruus tuus ab Ap. Sede reversus Terdon. Canonicos attentius rogavisset, ut te reciperent in fratrem, & Canonicum, ipsi ejus precibus minimè annuentes, te hilariter receperunt, nulla primæ, vel secundæ habitâ mentione, qui ab illo tempore usque nunc locum in Choro, & in Capitulo, sicut alii Canonici habuisti. Lectiones legisti in Ecclesia, Responsorique cantasti, ac per prædictum Episcopum tibi fuerant (b) domus in ipsa canonica assignatæ, quas tu possedisti, ac possides in quiete. Et cum in eadem Ecclesia Terdon. ex illis Canonicis, qui præbendam in ea non possident, tu primò institutus fueris, & receptus, & nunc vacet (c) beneficium in eadem, humiliter postulabas à nobis, ut Terdon. Canonicis dare dignaremur districtiùs in mandatis, quod vacans beneficium tibi, omni dilatione postpositâ, assignarent, & facerent pacifica possessione gaudere. Procuratores verò partis alterius è contrario respondebant, quod cum in Terdon. Ecclesia certus sit numerus Canonicorum institutus, & scriptis Romanorum Pontificum confirmatus, ac canonicam constitutionem ipsam observare teneantur præfatio juramento: nos eis nostris litteris dedimus in mandatis, ut dil. fil. B. Subdiaconum & Cappellanum nostrum in Canonicum reciperent, & in fratrem, ac ei præbendam, sicut uni ex aliis Canonicis assignarent. Verùm, quia statutus numerus Canonicorum tunc in eadem Ecclesia erat plenus, mandatum nostrum non poterant executioni mandare. Post non modicum verò temporis prædictus O. quondam Episcopus, minis, ac terroribus institit apud Canonicos Terdon. ut te reciperent in Canonicum ad præbendam proximè vacaturam, eis constanter promittens, quod eos tam à petitione civium Terdon. quàm executione mandati Apostolici, quod ipsi pro ejusdem Subdiaconi nostri receptione receperant, liberaret, ac sic eos circumveniens fraudulenter te recipi fecit ad præbendam proximè vacaturam. Nos igitur ex iis, quæ fuerunt hinc inde proposita, certiores effecti per Cardinalem prædictum, concessionem præfatio Subdiacono nostro à prædictis Canonicis factam de præbenda prædicta, de fratrum nostrorum consilio ratam habentes, eam ei auctoritate Ap. duximus confirmandam. Verùm cum tam assertione tua, quàm confessione constet partis alterius, te in fratrem, & Canonicum Terdon. Ecclesiæ fuisse receptum, licet receptionem tuam factam contra (d) Lateranen. Concilium pars adversa proponat: quia tamen probatum non extitit, parte alterius penitus hoc negante, nec ipsi Canonici videbantur tibi opponere posse de jure, qui se (e) fateantur te contra statuta præfati Concilii recepisse: sententiando decernimus, ut tibi quancitò facultas obtulerit, præbendale beneficium in Terdon. Ecclesia conferatur. Cum ex quo receptus es in Canonicum, non debeas (f) carere præbenda.

NOTÆ.

NOTÆ.

(a) *Terdon.*] Ita legitur in tertia collectione, *sub hoc titul. cap. 5.* in sexta autem legitur *Trident.* sed malè, cum ex textu integra, quam restituo ex dicta collectione, constat agi in præfenti de Ecclesia Terdonensi, de qua nonnulla notavi in *cap. 2. de feris.*

(b) *Domus.*] Proprias videlicet Canoniorum, ut notavi in *cap. dilectus, de præb.*

(c) *Beneficium.*] Id est, præbenda, quæ ita ap-

pellatur, ut probavi in *cap. 1. de præbend.*
(d) *Contra Lateran.*] Sed non rectè, quia recipiens aliquem in Canonicum, & in fratrem, etiam si eo facto illi debeat præbenda proximè vacatura, non idèd facit contra Concilium Lateran. ut probavi in *cap. 2. hoc tit.*

(e) *Seferatur.*] Quando allegans propriam turpitudinem audiatur, latè disputat Garanna in *ca. 3. de donat.* ubi exponit præsentem textum.

(f) *Cavere præbenda.*] *Cap. relatum 9. de præbend.* ubi textum hunc exposui, & in *cap. 1. hoc titulo.*

CAPVT IX.

Idem Episcopo, & Magistro H. Canonico, (a) Hildesemensi.

Letteras vestras accepimus, per quas nobis significare curastis, quod cum pro dilecto filio Daniele clerico vobis scriberemus, ut eum de præbenda sancti Willebaldi Breman. quam dicebat ad donationem nostram fuisse juxta Lateran. statuta Concilii devolutam, curaretis auctoritate Apostolicâ investire, si Canonici, quibus super hoc scribebamus, id exequi non curarent: Herberto Præposito, & quibusdam Canonici ejusdem Ecclesiæ, cum ipso Daniele, & Magistro B. Canonico ipsius Ecclesiæ in vestra propter hoc præsentia constitutis, sic fuit de facto propositum coram vobis, quod idem Herbertus Præpositus, quondam ejusdem Ecclesiæ simplex Canonicus, de ipsa Ecclesia in majoris Ecclesiæ Præpositum Canonicè est electus, & postmodum unius anni, vel anni & dimidii spatio evolutus, in ipsa Ecclesia Sancti Willebaldi in Præpositum est assumptus, priorem præbendam nihilominus detinens, quam in ipsa Ecclesia tunc habebat: & super hoc partes consentiebant ad invicem, hoc ita fuisse dicentes. Fuit etiam ab una parte propositum, quod ipse Præpositus præter præbendam illam, aliam præbendam habebat Præposituræ annexam, quam idem Præpositus, & fautores ipsius inficiari sunt esse præbendam. Præterea fuit allegatum de jure, quod ex quo idem Præpositus de minori Ecclesia vocatus fuerat ad majorem, prima præbenda inceperat de jure vacare, juxta (b) canonum instituta. Deinde fuit ex parte clerici allegatum, primam fuisse ordinationem ejusdem Ecclesiæ, ut in ea essent XII. personæ, Præpositus scilicet cum XII. fratribus, quæ nullatenus servaretur, nisi diceretur illa præbenda vacare. Sed Præpositus allegabat è contra, quod erat ferè ex consuetudine generali, quod unus in eadem Ecclesia plures præbendas haberet: adjectum est, præbendam illam ratione alia non vacare, quia cum Archiepiscopus (c) Breman. Præpositum ipsum de Præpositura in pleno Synodo investiret, tam Præposituram, quam præbendam eidem de Canoniorum confirmavit assensu, eos, qui super hoc inquietarent eundem, vinculo excommunicationis astringens. Unde objiciebatur clerico memorato, quod propter hoc excommunicationis sententiam incurrisset, sed ipse talem confirmationem intervenisse negabat, quæ si etiam intervenit, assererat eam non tenere de (d) jure, quoniam nemini res illa rationabiliter poterat confirmari, quæ de jure obtineri non potest: dicebat enim, se propter hoc excommunicationis sententiâ non fuisse ligatum, cum super his experiretur auctoritate majoris. Unde cum vobis dubium videretur, utrum cum aliquis de una præbenda eligatur ad aliam, statim prior vacare incipiat, aut per sententiam debeat adjudicari eidem; an propter confirmationem hujusmodi, quæ superius est expressa, præbenda illa dici debeat non vacare, nos consulere voluistis, priusquam velletis super hoc aliquid diffinire. Cum igitur si est ita, præbenda illa, etsi non de facto, de jure tamen vacare noscatur, disc. v. per A. s. m. quat. jamdictum Præpositum, ut præbendam illam sine difficultate resignet, monitione præmissa, per censuras ecclesiasticas appellatione remota cogatis, quam cum de facto vacaverit, clerico memorato, auctoritate nostra suffulti, sublato appellationis obstaculo conferretis, cum in corporalem possessionem inducentes ipsius, & defendentes inductum; eos autem, qui se temerè duxerint opponendos, per distractionem ecclesiasticam appellatione remota compescatis.

NOTÆ.